

Saaremaa Ritteronna pärimine täidetud. Õdusuu 15. päeval 1524 andis Piiskop Johann Ryvel kirjaliku linnituse, et kõik maa ja pinna omanikud rahuga oma mõisasi pidada wölfisivad, ja et maal jutlusi ja puhasit Jumala sõna, ilma inimeste lisadusteta wöfts linnutatud saada. Asjad ei signitud põrast tüll nii rahulikult, aga see tulj teisest poolelt, ja tähendatud kiri oli illa Ewangeli kiriku esimene seaduslik põhjus Baltimaal.

Tartu saadikud palusivad omale juba nüüd 200 funni 250 meest, Piiskopi ülemeele vasta abiks. Seda ei usaldanud teised linnad aga veel mitte teha, waid andsiwad nõuu, veel lord oma õigust rahulise kaebtuse teel nõunda fatusda. Kui see ei aitaks, siis tealsiowad Riia ja Tallinna linnad, mis nende kohus teha oleks.

Riigas oli senni ikka veel Franziskuse mung Antonius Voemhower wangis peetud, kes Roomast Paapsti needmisi Riia linna vasta toonud oli, kuid juba ülemal tähendatud. Veel vähe aega enne oma surma oli Erz-Piiskop Linde seda munla wälsja pärinud, et teda waimusliku kohtu alla panna wöiks. Seda pärimit ei olnud Riia linn mitte täitnud ja palus nüüd Maapääwalt seisuste nõuu, mis selles ajas teha oleks. Saaremaa Ritteronna nimel vastas Jürgen von Ungern, et mung Riia linna ja kõige seisuste vasta furja teinud,

Riia linna kohtu ringkondas wangi wöetud ja seal ta lohtumõistmist oma elu üle ootama peaks. Harju-Wiru mõisnikude nimel waetas Klaus Bolle ja Ritterkond ja Tartu linn tunnistasivad: Mittmel Maapääwval oleks finnitatud, et need maad waimuslikusti needmissi sallida ei wöiks ega tahaks, ja kes seesugusi tülisti seia maale kannaks, selle õigus oleks, et tema lotti pistetud ja kõrvale viidud saaks. Voemhower oleks oma elu õiguse kautanud ja peaks järgmise Maapääwani wangis peetud saama, kus siis seisused kohut mõistma saaksivad. See aži mõedzks were ja elu kohtha ja waimuslikus kohlus ei oleks sellega tegemist.

Heinaluu 22. päeval lahkusiowad seisused, järgmisel päeval lahkusiowad linnad Maapääwalt. Ühel meeles oli nõuu peetud ja Ewangeli usu-tunnistus oli ühenduse põhjuseks tunnistasid ja finnitatud. Pahandus ei jäanud aga siiski tulemata. Kilda ülemal nägime, oli Tallinna Rae-kohus Dominiki munkade floostre waranduse oma ülevaatamise alla wötnud, oli ta kallimaid kiriku-riistu Raekotta warjuse parna lassnud, ja munkade wälsja saatmise juures oliwad ehit ka mõned läed natafe valjumini tallitanud, kui õrnad elukombed pärivad. Kiriku riistad oliwad aga muist selskondade ja ülfsifute inimeste erasingitused ja issa oli seisuste keskis veel mõni, kes Katholiigi kiriku